
ПАМ'ЯТІ ЛЕОНІДА ВАСИЛЬОВИЧА СУББОТІНА

1 січня 2019 р. на 83-му році пішов з життя відомий археолог, кандидат історичних наук, дослідник пам'яток доби енеоліту-бронзи Південного Заходу України Леонід Васильович Субботін.

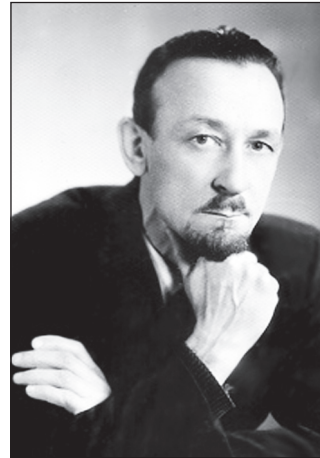
Леонід Васильович народився 26.05.1936 р. в м. Ростов-на-Дону. Його дитинство припало на роки Великої Вітчизняної війни. В перший клас він пішов 1943 р. у м. Владивосток. Після переїзду в Україну 1946 р. сім'я Субботіних влаштується на Одещині. Любов до Бессарабії, її культури і стародавнього минулого спонукала Леоніда Васильовича до організації Болградського історико-краєзнавчого музею, який він очолював з 1961 по 1969 рр.

У 1961—1963 рр. Леонід Васильович приймає участь у розкопках Болградського поселення (Молдавська експедиція ІА АН СРСР). Знайомство з Т.С. Пасек, К.К. Черниш та І.Т. Черняковим визначило подальшу долю Л.В. Субботіна.

1963 р. він проводить перші самостійні розвідки та розкопки поселення епохи пізньої бронзи Табаки І. З 1964—1966 рр. працював у Дністро-Дунайській експедиції ІА АН УРСР, досліджував кургани та поселення в районі Болграда, біля сіл Городне, Залізничне, Жовтневе та Виноградівка. 1967 р. у складі Пруто-Дністровської експедиції ІА АН СРСР займається розкопками багатощарового поселення Криничне І.

Після закінчення 1967 р. історичного факультету Одеського державного університету ім. І.І. Мечникова вступає до аспірантури при кафедрі історії стародавнього світу та середніх віків цього ВНЗ, де його науковим керівником стає П.Й. Каришковський. У 1975 р. захищає кандидатську дисертацію «Болградський локальний варіант енеолітичної культури Гумельниця».

Після отримання кандидатського ступеня Леонід Васильович працював науковим співробітником в Одеському археологічному музеї АН УРСР, а з 1976 р. — у відділі археології

Північно-Західного Причорномор'я АН УРСР. З 1990 р. і до виходу на пенсію в 2005 р., керував роботою відділу наукової обробки та зберігання матеріалів Одеського археологічного музею.

Леонід Васильович працював у численних експедиціях на півдні України, очолював новобудовні Семенівську (1975—1976) та Дунай-Дністровську (1977—1988) експедиції.

Л.В. Субботіним відкрито 225 поселень, досліджено 334 кургана з похованнями від доби енеоліту до пізніх кочовиків. Життя та наукова діяльність Леоніда Васильовича пов'язана зі степами Буджаку. Вченому пощастило відкрити та ввести до наукового обігу пам'ятки степового енеоліту, усатівської, ямної та катакомбної культур. Л.В. Субботіним опубліковано 150 наукових робіт, з яких 12 — монографічного плану; він активно популяризував археологічну науку. Леоніду Васильовичу належать близько 200 статей у газетах і часописах. Він зберігав свої зв'язки з Болградським краєзнавчим музеєм, допомагав консультаціями Ренійському музею.

Науковими дослідженнями і обробкою матеріалів Л.В. Субботін займався і після виходу на пенсію. Доки дозволяло здоров'я, продовжував писати статті, допомагав молодим вченим. Його навички в графічному відображенні

ні археологічного матеріалу дозволяли робити професійні ілюстрації до статей і монографій не тільки своїх, але й багатьох колег.

Він залишив нам свої праці, сотні артефактів, які входять до національного надбання Украї-

ни. Ми завдячуємо йому за унікальні предмети старовини, які прикрашають експозицію нашого музею, нагадуючи про невтомного дослідника, яскравого археолога, чуйну і порядну людину — Леоніда Васильовича Субботіна.

*Співробітники Одеського археологічного музею
НАН України.*